

kommet og havde forlangt de 25,000 Rd.: Nei, vi have engang nægtet dem, vi give dem ikke; Henviisningen forrige Gang til Ministeriet var noget aldeles Foreløbigt, der ikke har det allermindeste Bindende med Hensyn til det foreliggende Forslag.

Indenrigsministeren: Da jeg med min ærede Collega har været aldeles enig i, at dette Forslag burde gøres Thinget, saa maa det være mig tilladt atter at minde Thinget om dets Stilling til denne Sag, og det kan gøres med meget saa Ord. Jeg skal tage den Betænkning, som sidst blev afgiven i denne Sag og deraf blot oplæse fire Linier (En Stemme: Det er fæet!). Ja, vel er det fæet, men det trænger til Gjentagelse; thi flere ærede Medlemmer, og navnlig det ærede Medlem, som sidst talte, talte idetmindste, som om han ikke havde hørt det, og, da jeg ikke veed, om han har hørt det, er det nødvendigt, at en gjentagen Dplæsning af disse fire Linier finder Sted. Det hedder i disse: „Der synes at være Opfordring for Staten i et Tilfælde som dette at komme den nye Menighed, der skulde stiftes, tilhjælp ved et rentefrit Laan“. Nu siger jeg, at, naar et saadant Andragende anbefales, vistnok imod det ærede Medlems Dnsse — det ærede Medlem var et Mindretal, men det ærede Mindretals Mening gik ikke igjennem — til Regjeringen, og Regjeringen i Overensstemmelse med denne Anbefaling gjør et dertil svarende Forslag, og det saa fastes, saa er for Fremtiden alle Anbefalinger fra Thinget blot en Snare, som lægges for Regjeringens Fod, og saa maa Regjeringen for Fremtiden vel vogte sig for at tage noget som helst Hensyn til en Anbefaling fra Folkethinget.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til hvad der er fremhævet af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 2den Valgkreds (A. Hage), angaaende Udlaan til Embedsmænd, blot bemærke, at det af ham blev anført, at Renten af disse Laan var meger ubetydelig; men netop den Omstændighed, at det er en Ubetydelighed, forekommer mig at være en tilstrækkelig Grund for Rigsdagen til ikke at fast-

holde, hvad der forøvrigt kan være rigtigt i Principet, naar man samtidigt dermed fremkalder en Ulighed mellem forskellige Embedsclasser, der burde staae lige; thi det kan ikke hjælpe, at man vil henholde sig til, at det muligvis vil blive forandret paa et andet Sted, idet det ikke er givet, at noget Saadant skeer, og man her har en historisk Ret at staae paa; ved dette Forslags Stilling har man en Fortid, og man skal ikke uden vægtige Grunde afvige fra den historiske Udvikling. Det er ubævet af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther), at man skal imødekomme Ministeriet i dette Forhold, men jeg kan ikke indsee, hvorledes man imødekommer en Minister, naar han eller en Anden paa hans Begne udtaler, at det er mod hans Dnsse, at denne Forandring er foreslaet; naar det er vitterligt, at samme Minister, for at bringe Sagen i en vis Orden, er gaaet ind paa Forslaget, saa satter jeg aldeles ikke, at man viser Imødekommen ved at ændre hans Forslag paa den Maade, som han anseer for uheldig.

Angaaende Kirken paa Nørrebro skal jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Bisborg Amts 3die Valgkreds (Bregendahl). Da Sagen var for i sidste Session, var jeg i Minoriteten og stemte mod Anbefalingen til Regjeringen; men jeg har saamegen Tølelse for, hvad der er at betragte som Thingets Eiendoms, og hvad der er de enkelte Medlemmers Rettigheder, at jeg ganske skal underordne mig den Beslutning, der er tagen, og stemme imod det af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) stillede Forslag. Han paastaar rigtignok, at han ikke vil modsætte sig, hvad der er vedtaget ifjor, men i selve den Fremstilling, som han gav af, hvad der var vedtaget ifjor, laa der virkelig, at han meget tydeligt havde forstaaet, at der ifjor blev vedtaget noget ganske Andet, end hvad der nu vil blive vedtaget, hvis hans Forslag gaaer igjennem. Han tilføiede: Sæt, at man ifjor havde nægtet Henviisningen og Anbefalingen, vilde man saa sige, at vi ogsaa nu skulde nægte det. Jeg skal dertil svare, at